

ضیاء من آسمان

مؤلف:

جلیل رحیمیان

www.ketab.ir

📖 نام کتاب: یا ضامن آهو

✍ مولف: جلیل رحیمیان

✳ ناشر: اندیشه عصر، ۶۶۹۱۴۳۰۱-۶۶۴۲۴۶۱۷

✳ ناظر چاپ: محمد اسماعیل پور اسماعیلی

✳ شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

📅 نوبت چاپ: ۱۳۹۶

📏 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۴۲۱-۱۴۱-۳

🏠 قیمت صلواتی

عنوان و پدید آورنده: یا ضامن آهو / جلیل رحیمیان

مشخصات نشر: تهران؛ اندیشه عصر، ۱۳۹۶

مشخصات ظاهری: رفعی

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: علی بن موسی (ع)، امام هشتم، ۱۵۳ق - ۲۰۳ق

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۴۲۱-۱۴۱-۳

رده بندی کنگره: ۱۳۹۶ ض ۲/۳ BP۴۷

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۹۵۷

شماره کتابشناسی ملی: ۴۹۶۴۱۳۳

مركز پخش: تهران - میدان انقلاب - ابتدای خیابان آزادی - روبروی سینما مرکزی

بازار بزرگ انقلاب - طبقه زیر همکف - پلاک ۹ تلفن ۶۶۹۱۴۳۰۱-۶۶۴۲۴۶۱۷

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ بِهِ نَسْتَعِينُ»

پیش گفتار

ستایش خدای را است که برای نعمتش ستایش شده و برای قدرتش پندیده گشته، در سلطنت خویش فرمانرواست و به جهت شوکتش از او بیم دارند، فرمانش بر همه مخلوقات جاری است، تا آغازست و بپایانها، ندیشه از رسیدن به حقیقتش حیران شده و خردها از درک نهایتش سرگردانند، با فرستادگانش (پیغمبران) بر مخلوق حجت آورده و هر امری را با دلیل آوردن رساخت (سوره الذاریات آیه ۵۶).

«وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ»

من جن و انس را نیافریدم جز برای اینکه عبادتم کنند (و از این راه تکامل یابند و به من نزدیک شوند).
پیغمبران را مژده دهنده و بیم دهنده فرستاد تا هر که هلاک شود، به دلیلی روشن هلاک شود و هر که زنده و سعادتمند گردد، به دلیلی روشن زنده ماند و تا بندگان آنچه نمی دانستند از پروردگارشان بیاموزند و یکتا پرست گردند.

گواهی دهیم که محمد ﷺ بنده ایست که خداوند تبارک و تعالی او را برگزید و فرستاده ایست که او را مبعوث کرد و قرآن را که

به لسان عربی ست، بی هیچ کجی و انحراف، به پهنه پاک سینه اش نازل نمود تا شاید مردم پرهیزگار شوند؛ که قرآن همانا بیان و توضیح حقیقت است.

خداوند متعال بوسیله پیشوایان هدایت - که از خاندان رسول گرانقدر اسلام، محمد ﷺ می باشند - دینش را آشکارا نمود و راه های راست خود را که بدو رهنمون می شوند؛ روشن گردانند، مشفقانه چشمه های دانش خویش برگشود، از طریق معرفتش و نشانه های دینش و در بیان، ارباب خویش را واسطه ی خود و خلقتش قرار داد و ایشان را باب شناسی حق و محرم اسرار نهفته خویش ساخت (اسرار آل محمد).

باری تعالی برای پاسداری از کتاب خدا (قرآن) و سنت پیغمبر ﷺ، در هنگامه شهادت هریک از امامان معصوم ﷺ، جانشینی به حق و حق مدار و رهبر، پرتو افکن را برای هدایت مردم بر می گماشت؛ به تایید آنچه رسول خدا ﷺ در روز غدیر خم فرمودند که: «ای مردم، کتاب خدا و عترت خود را (دو نور منیر) که بین شما امانت اند (بعد از خویش برایتان باقی نهاده ام). شما نمی توانید به آنها چیزی یاد دهید زیرا از شما دانایتر هستند». در قرآن مجید، سوره حدید آیه ۲۸ آمده است:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ»

ای کسانی که ایمان آوردید، تقوای الهی پیشه کنید و به رسولش ایمان ببرید تا دو سهم از رحمتش را به شما ببخشد و برای شما نوری قرار دهد که با آن (در میان مردم و در مسیر زندگی خود) راه بروید و گناهان شما را بخشد و خداوند آموزند و مهربان است.

پس بدان ای سرور که :

خداوند تبارک و تعالی به سبب هوش و عقلی که در خلقت بندگان قرار داد، ایشان را از چهار پلای ممتاز ساخت و شایسته امر و نهی فرمود و آن‌ها را دو دسته ساخت :

۱. مردم سالم و بی عیب که واجد شرایط تکالیف اند.
۲. مردمان کور و زمین گیران (دیوانگان و کودکان) که تکلیف ندارند.

و تکلیف را از معیوبان برداشت، زیرا آفرینش ایشان را به گونه‌ای قرار داد که تحمل آموزش و پرورش نتوانند کرد، و مردمان سالم را سبب بقای ایشان قرار داد و بقای سالمان را در گرو آموزش و پرورش خود، مقرر ساخت.

اگر برای سالمان جهالت روا باشد، روا بود که تکلیف از ایشان برداشته شود، و در آن صورت است که آمدن دستورات و کتب آسمانی و پیغمبران، بیهوده باشد که این خود موجب فساد تدبیر و رجوع به گفتار طبیعین است.

بنابراین، مقتضای عدل و حکمت الهی این است که مخلوقات را قابل تکلیف آفرید و بر ایشان امر و نهی کند تا وجود ایشان بیهوده و مُهْمَل نباشد و به عنایت و یگانگی و ربوبیتش اقرار کنند، و بدانند که او خالق و رازق ایشان است.

پس سزاوارترین دین، دینی است که انسان عاقل بدان دست یازد و شخص متفکر و باهوش آن را دریابد و انسان باتوفیق و درست‌رو در آن کوشد، همانا علم دین است و ساختن روش عبادتی که خداوند از خلقش خواسته؛ که آن توحید است که خدای موجد پذیرش و اجرای احکام خداوندی است و به تبع آن سرپا دادن رشته یق دیگران به معروقات او و سر باز زدن و نهی از آنچه او منکر دانسته و جلوگیری و آداب او.

در روش عبادتی که خداوند از خلقتش خواسته، همین بس که مردمان بایستی که تمام واجبات را از روی علم و یقین و بصیرت به

جای آوردند. که بجای آورنده واجبات، نزد خدا پسندیده و سزاوار ثواب و پاداش بزرگ او خواهد گردید.

حدیث شریف «مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ» از جمله احادیث مشهوری است که در زبان اندیشمندان مسلمان و اهل حدیث، رایج گشته است. بدین معنا که «هرکس خود را بشناسد، تحقیقاً خدای خود را می شناسد.»

در تصدیق آنچه گفته شد، لازم است به فرموده ی حضرت امیرالمومنین علی بن ابیطالب علیه السلام تمسک کنیم که می فرمایند:

«کسی که از روی علم، آخرت را بداند، ثواب و ایمانش او را سود بخشد؛ و کسی که بدون علم، عملش شود، همچنانکه داخل شده خارج می شود.»

و نیز فرموده اند: «هر که دینش را از کتاب خدا و سنت پیغمبرش صلی الله علیه و آله بگیرد، [دین او] از کوه ها استوارتر است و کسی که دینش را از دهان مردم گیرد، همان مردمش از دین برش گشته است.» و باز فرموده اند: «هر که امر امامت ما را از قرآن نفهمد، از فتنه بیرون نرود.»

و نیز فرمود: «خدای عزوجل، پیغمبران را برای پیغمبری آفرید و جز آن نباشد؛ و اوصیا را برای وصایت آفرید و جز آن نباشد، و ایمان مردم را هم عاریت قرار داد؛ اگر خواهد ثابتش قرار دهد و اگر خواهد از ایشان جدا کند.»

نتیجه آنکه آن نور قرآنی را که حضرت رسول الله ﷺ در روز غدیر خم معرفی کردند، همانا قرآن و عترت ایشان است، و کسی که علم و معرفت دین و عمل به اخبار صحیح امامان علیهم السلام و همچنین سنت‌ها را به دست آورد عمل را بخواند، می‌تواند از آن کتاب سترگ برگردد و واجبات خدا را به سنت پیغمبر ﷺ را از روی آن کتاب انجام دهند.

تشخیص صحت روایات بنا به دستور خود امام علیهم السلام به یکی از این سه راه است:

- اول آنکه روایت را با قرآن بسنجید و آن را که با قرآن است بگیرد و آن را که در مخالفت با قرآن است رد کنید.
- دوم آنکه روایتی که مطابق گفتار عامه است رها کنید و ریا هدایت در مخالف ایشانست.

- سوم آنکه روایتی که مورد اتفاق است بپذیرید، زیرا در آنچه مورد اتفاق است، تردیدی نیست.

بایسته است دانستن و اقرار به آنکه خداوند متعال یکی است و پیغمبر محمد ﷺ آخرین پیغمبران است و حق یکتاست و شریعت یگانه و حلال محمد حلال و حرامش حرامست تا روز قیامت».

در برخی کتب شیعه و سنی مذکور است و اعتقاد همگان بر آن است که پیغمبر خدا مرده که:

«مَنْ مَاتَ وَلَمْ تَعْلَمْ بِهِ زَمَانَهُ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً»

یعنی: «کسی که بمیرد و امام زمان خود را نشناخته باشد، مردن او مثل مردن آن‌هاییست که پیش از ظهور اسلام مرده باشند».

و در تأیید و صحه نهادن بر این حدیث شریف اینک: «رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَ بِالْإِسْلَامِ دِينًا وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَ بِعَلِيِّ إِمَامًا وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٌ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْخَلْفِ الصَّالِحِ مِنْهُمْ السَّلَامُ أَيْمَةً وَ سَادَةً وَ قَادَةً بِهِمْ أَتَوَلَّى وَ مِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَاءُ»

یعنی: «خشنودم از خدایی که پروردگار من است و اسلام دین من و حضرت محمد (درود خدا بر او و بر آل او) پیغمبر من است و علی امام من و حضرت حسن و حسین و علی و محمد و جعفر و موسی و علی

و محمد و علی و حسن و جانشین صالح و شایسته ایشان حضرت مهدی عج - که درود خدا بر ایشان باد - پیشوایان و امامان و رهبران من اند، به دوستی آنان می گروم و از دشمنانشان بیزاری می جویم.

اکنون به شگفتی آیه تطهیر (سوره الحزاب آیه ۳۳) دقت کنیم:

«أَمَّا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسُ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا»

«- بخواهد خدا بی‌طهارت را از شما اهل بیت دور کند و کاملاً شما را پاک گرداند»

این آیه دارای ۷۹ حرف می‌باشد. تعداد حروف اسامی زیر نیز ۴۷ حرف است: فاطمه «۵»، علی «۳»، حسن «۳»، حسین «۴»، محمد «۳»، جعفر «۱»، موسی «۴»، علی «۳»، محمد «۴»، علی «۳»، حسن «۳» محمد (مهدی) «۴»: جمعه‌اً ۴۷ حرف.

و در تصدیق آنچه رفت می‌توان به آیه ۷۹ سوره مائده اشاره داشت که می‌فرماید: «لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ»: «جز پاك نمانده به آن (قرآن) دست یابند.»

و نیز اخطب خوارزمی از ابوسعید خدوی نقل کرده که گفت که از رسول الله شنیدم که گفت: «هر که اهل بیت مرا دشمن دارد در روز

قیامت او را از جمله یهودیان به عرصه محشر درآورند و با ایشان حشرکنند و او را از اسلام فایده نرسد و از اهل دوزخ شود و اگر در دنیا دجال را دریابد به وی ایمان آورد و از لشگریان او شود و اگر پیش از دجال بمیرد، در وقت ظهور دجال او را زنده کند تا طریقت دلیلت که در طبیعت او سرشته بود، ظهور کند و در زمره کفار باشد نه در اعداد ابرار»

و در سوره الذاریات آیه ۹ چنین آورده شده است که: «يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ»: «این قرآن که شایسته فهم آن نبود، روی گردان خواهد شد.»